

ספרי דברים (קכ"ז)

“בשלושה מקומות מזכיר פרשת מועדות: בתורת כוהנים (ספר ויקרא) - מפני סדרן; בחומש הפקודים) במדבר כ"ח-כ"ט - (מפני קרבן (המוספים); במשנה תורה) דברים ט"ז - (מפני העיבור”

Leviticus 23:4

אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר-תקראו אתם במועדם:

These are the set times of the LORD, the sacred occasions, which you shall celebrate each at its appointed time:

Sforno Leviticus 23:4

אלה מועדי ה' אחר שדבר בשבת שמועדה כבר נקבע כאמרם ז"ל (פסחים פרק ע"פ) שבת היא דקבעה אנפשה התחיל בענין המועדות אשר מועדם הוא על ידי קריאת בית דין, כמו שבא בקבלה (ראש השנה כה, א) אתם אפילו שוגגין, אתם אפילו מזידין אתם אפילו מוטעין:

“These are the set times of the LORD...” After the Torah discussed Shabbat whose time is fixed from the beginning, as it says in the gemara Pesachim ‘Shabbat fixes itself...’, it begins with the festivals whose appointed times is determined by the High Court, as we have received from tradition (gem. Rosh Hashana 25a ‘You [atem] are authorized to determine the date of the new month, even if you unwittingly establish the New Moon on the wrong day; you, even if you do so intentionally; you, even if you are misled by false witnesses.’”

Leviticus 23:15-16

וספרתם לכם ממחרת השבת מיזם הביאכם את-עמר התנופה שבע שבתות תמימת תהינה: עד ממחרת השבת השביעת תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליהוה:

And from the day on which you bring the sheaf of elevation offering—the day after the sabbath—you shall count off seven weeks. They must be complete: you must count until the day after the seventh week—fifty days; then you shall bring an offering of new grain to the LORD.

Exodus 19:5-6

ועתה אם-שמעו תשמעו בקלי ושמרתם את-בריתי והייתם לי סגלה מכל-העמים כי-לי כל-הארץ: ואתם תהיו-לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל-בני ישראל:

Now then, if you will obey Me faithfully and keep My covenant, you shall be My treasured possession among all the peoples. Indeed, all the earth is Mine, but you shall be to Me a kingdom of priests and a holy nation.’ These are the words that you shall speak to the children of Israel.”

Exodus 28:3

וְאַתָּה תְּדַבֵּר אֶל-כָּל-חַכְמֵי-לֵב אֲשֶׁר מִלֵּאתִיו רוּחַ חָכְמָה וְעָשׂוּ אֶת-בְּגָדֵי אַהֲרֹן לְקַדְּשׁוֹ לְכַהֵנוֹ-לִי:

Next you shall instruct all who are skillful, whom I have endowed with the gift of skill, to make Aaron's vestments, for consecrating him to serve Me as priest.

Rashi Exodus 28:3

לקדשו לכהנו לי. לקדשו להכניסו בכהנה ע"י הבגדים שיהא להן לי, ולשון כהנה שרות הוא...

TO SANCTIFY HIM, TO APPOINT HIM AS PRIEST TO ME — to sanctify him, i. e. to install him into the priesthood by means of the garments here specified, so that he may become priest unto Me. The expression of כהונה denotes service — serventrie in old French

Ezekiel 44:16

הֵמָּה יָבִיאוּ אֶל-מִקְדָּשִׁי וְהֵמָּה יִקְרְבוּ אֶל-שְׁלֹחֵי לְשִׁרְתִּי וְשָׁמְרוּ אֶת-מִשְׁמֶרְתִּי:

They alone may enter My Sanctuary and they alone shall approach My table to minister to Me; and they shall keep My charge.

Ezekiel 44:23-24

וְאֶת-עַמִּי יֹאמְרוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחָל וּבֵין טָמֵא לְטָהוֹר יִדְעוּם: וְעַל-רִיב הֵמָּה יַעֲמִדוּ לְשֹׁפֵט [לְמִשְׁפָּט] בְּמִשְׁפָּטֵי וּשְׁפֹטָהוּ [יִשְׁפָּטוּהוּ] וְאֶת-תּוֹרֹתַי וְאֶת-חֻקֹּתַי בְּכָל-מוֹעֲדַי יִשְׁמְרוּ וְאֶת-שַׁבְּתוֹתַי יִקְדְּשׁוּ:

They shall declare to My people what is sacred and what is profane, and inform them what is clean and what is unclean. In lawsuits, too, it is they who shall act as judges; they shall decide them in accordance with My rules. They shall preserve My teachings and My laws regarding all My fixed occasions; and they shall maintain the sanctity of My sabbaths.

Rambam Laws of Shemitta and Yovel 13:13

וְלֹא שָׂבַט לְוֵי בַלְבָד אֶלָּא כָּל אִישׁ וְאִישׁ מִכָּל בְּאֵי הָעוֹלָם אֲשֶׁר נִדְּבָה רוּחוֹ אוֹתוֹ וְהִבִּינוּ מִדַּעַו לְהַבְדִּיל לַעֲמֵד לְפָנַי ה' לְשִׁרְתוֹ וְלַעֲבֹדוֹ לְדַעַה אֶת ה' וְהִלָּךְ יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שֶׁעָשָׂהוּ הָאֱלֹהִים וּפְרָק מֵעַל צִנְאוֹרוֹ עַל הַחֲשָׁבוֹנוֹת הַרְבִּים אֲשֶׁר בִּקְשׁוּ בְּנֵי הָאָדָם הָרִי זֶה נִתְקַדֵּשׁ קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים וְיִהְיֶה ה' חֻלְקוֹ וְנִחַלְתּוֹ לְעוֹלָם וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים וְיִזְכָּה לוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה דָּבָר הַמְסַפֵּיק לוֹ כְּמוֹ שֶׁזָּכָה לְכַהֲנִים לְלוֹיִם. הָרִי דָּוִד עָלָיו הַשְּׁלוֹם אוֹמֵר (תְּהִילִים טז ה) "ה' מִנֵּת חֻלְקִי וְכוֹסֵי אֶתָּה תוֹמִיךָ גִּרְלִי":

Not only the tribe of Levi, but each well-informed thinking person whose spirit moves him to devote himself to the service of the Lord, to know the Lord, and has walked uprightly after casting off his neck the yoke of many a cunning wile that men contrived, is indeed divinely consecrated, and the Lord will forever and ever be his portion. God will provide sufficiently for his needs, as he did for the priests and the Levites. David, may he rest in peace, declared: "The Lord is my allotted portion and my cup; thou holdest my lot" (Psalm 16:5).